

hed blandt saadanne Invalider af Arbejds-klassen og under Hensyn til, at Nyderne af disse Livrenter faa det fuldest mulige Bederlag for de indbetalte Pengesummer, saa at der ikke afkræves dem noget Bidrag til Administration og deslige." De Ønsninger, som hidtil have om Ulykkesforsikring for Arbejdere, ere meget faa og meget maagre, saa at der næppe derpaa kan grundes nogen statistisk af Betydning, men hele denne Ordning, at Staten skulde gribe ind her og bringe et ikke ringe Offer, for at Livrenten for Arbejderne kan blive sat saa højt som muligt, tør jeg ikke gaa med til. Jeg ser heller ikke, at der er nogen rimelig Grund hertil, thi for mig stiller det sig rigtignok saaledes, at den Betragtning, som blev gjort stærkt gældende af det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (Dusen), og som gik ud paa, at Samfundet har en Interesse i, at Arbejderen faar en Livrente i Stedet for en Kapital, ikke er rigtig. Naar man tager det almindelige Tilfælde, som omhandles i selve Loven, nemlig at Arbejderen er i en Alder af mellem 30 og 50 Aar eller, som det nu efter Udvalgets Endringsforslag vil blive, mellem 30 og 55 Aar gammel, saa er det ganske sikkert, at en Kapital i en Arbejders Haand, der bliver halvt Invalid ved et Ulykkestilsfælde, vil være meget mere frugtbringende, end en Livrente kan blive for ham. Hvis man forudsætter, at Arbejderen i et saadant Tilfælde faar udbetalt en Kapital af omtrent et Par Tusinde Kroner, saa er det givet, at han, naar han staar med sin halve Arbejdskraft, vil kunne komme meget videre med denne Kapital kontant udbetalt, end med den Livrente, der kan erhverves i en Livrenteanstalt ved et Indskud af 2,000 Kr. Den vilde udgøre omkring 120 Kr. om Aaret, antager jeg, og vilde i Virkeligheden have langt mindre Betydning for ham end selve Kapitalen. Dette Mindretals Forslag maa jeg saaledes fraraade.

Jeg skal derefter omtale de andre Endringsforslag, som jo gennemgaaende ere stillede af Udvalget eller af et Flertal af Udvalget, og som jeg for saa vidt ogsaa kan tiltræde i al Almindelighed; navnlig gælder dette om de Forslag, som jeg ikke særlig omtaler. Til det af Udvalgets Flertal under Nr. 1 stillede Endringsforslag er der under Nr. 2 stillet et Underendringsforslag af et Mindretal, hvorfra bl. a. det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Wulff) er Medlem. Det gaar ud paa at udelade Bestemmelsen om, at der mellem selve den Handling, der forårsager Ulykken, og Følgen af denne skal kunne påvises en Kausalforbindelse. Jeg tror ikke,

at det paa nogen Maade gaar an at gaa bort fra denne Bestemmelse, som jo i og for sig er ganske naturlig. Det, man forsikrer her, er jo i Virkeligheden kun den Ulykke, der er forårsaget af det paaagældende Tilfælde, men ikke enhver Ulykke, som opstaar paa Arbejdsstedet eller i Arbejdstiden, f. Eks. naar vedkommende Arbejder tilfætter Livet som Følge af en indre Shadom eller noget lignende. Endvidere vil Mindretallet udelade Bestemmelsen om, at Forsikringen ikke skal omfatte den Skade, som er hidført ved Arbejderens egen grove Uagtsomhed, eller som forsætlig tilføjes ham af andre. I Anledning af denne Endring skal jeg tillade mig den almindelige Bemærkning over for Mindretallet, at Mindretallet, forekommer det mig, stiller sig paa et mindre korrekt Standpunkt, Mindretallet tager Lovens saaledes, at det er Arbejdsgiveren, som skal bøde alt, medens Arbejderen aldeles intet skal bøde. Men som jeg allerede har haft Lejlighed til at sige, er det ikke Lovforslagets Mening at dele Byrden og Retten paa denne Maade. Det er Lovforslagets Mening at lægge en ny Byrde paa Arbejdsgiveren; men at lægge den saaledes, at Arbejderen ogsaa faar sine Pligter, og navnlig at begrænse Byrden saaledes, at man ikke heller giver Arbejderen mere, end hvad der kan forenes med en Forpligtelse for Arbejdsgiveren. Naar man her vil gøre Arbejdsgiveren ansvarlig for den Skade, der paa Arbejdsstedet tilføjes Arbejderen af andre, altsaa naar han under et Slagsmaal faar brudt Arm eller Ben, saa er det jo en given Sag, som vel vil blive indrømmet fra alle Sider, at man i Virkeligheden pålægger Arbejdsgiveren en langt større Byrde, end det kan forsvares. Og nu med Hensyn til den Skade, der er tilføjet ved Arbejderens egen grove Uagtsomhed, giver man i Virkeligheden ogsaa her Arbejderen en Ret, som han ikke før havde, idet han under selve Arbejdet bør iagttage sine egne Pligter, nemlig at undgaa Ulykkestilsfælde saa vidt muligt, altsaa ogsaa undgaa grov Uagtsomhed. Nu blev der sagt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (S. Jensen), at det er saa overmaade vanskeligt en Sag at bestemme, hvad der er grov Uagtsomhed, og jeg tror, at det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Wulff) endog laa var saa langt ude, at han mente, at ingen kunde være en dygtig Arbejder, naar han ikke havde Mod til en Gang imellem ogsaa at gøre sig skyldig i grov Uagtsomhed. Jeg skal imidlertid dog sige, at saaledes som Bestemmelsen staar her, staar den som en Undtagelse fra Hovedreglen. Hovedreglen er den, at naar Ulykkestilsfælde foreligger, skal Ar-